

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-172/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članice vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi obnove postupka u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/235, urbroj: 401-01/04-17-7 od 3. srpnja 2017. se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika, klasa: UP/II-008-07/17-01/235, urbroj: 401-01/04-17-3 od 9. lipnja 2017., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Šibeniku, broj: PPI-DO-6/2017 od 22. ožujka 2017., kojim su tužitelju uskraćene informacije zatražene zahtjevom za pristup informacijama od 12. ožujka 2017.

Tužitelj u tužbi predlaže spajanje ovog postupka sa postupkom povodom podnesene tužbe naslovljenom Sudu radi poništenja rješenja tuženika od 9. lipnja 2017. kojim je odbijena žalba protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Šibeniku od 22. ožujka 2017. Navodi da je prvostupanjsko tijelo njegov zahtjev za pristup informacijama odbilo smatrajući da njegov zahtjev u suštini predstavlja zahtjev za stvaranje nove informacije, a drugostupanjsko tijelo povodom žalbe je utvrđivalo činjenično stanje te je provodilo dokazni postupak te se pozvalo na žalbeni postupak povodom identičnog zahtjeva. Navodi da je u prijedlogu za obnovu postupka naveo da je drugostupanjsko tijelo prilikom odlučivanja o žalbi utvrđivalo činjenice o kojima tužitelju nije dana mogućnost izjašnjavanja što predstavlja razlog iz članka 123. stavak 1. točka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku. Također smatra da su povrijeđene odredbe članka 51. te članka 30. stavak 1. istog Zakona. Predlaže da Sud nakon održanog ročišta poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te ističe da time što je u postupku koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja pred

Općinskim državnim odvjetništvom u Zagrebu, klasa: UP/II-008-07/17-01/316 izvršen uvid u način vođenja informacija od strane tog državnog odvjetništva, ne znači da je tuženik utvrđivao neke nove činjenice u drugostupanjskom postupku, odnosno provodio ispitni postupak pa da bi tužitelju bilo povrijeđeno pravo na izjašnjavanje. U postupku čiju obnovu tužitelj traži je utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način kako to zahtjeva tužitelj zbog čega se očito ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama pa je temeljem članka 23. stavak 5. točka 4. istog Zakona trebalo potvrditi prvostupanjsko rješenje kojim je odbijen zahtjev. Navodi da se u konkretnom slučaju radi o neposrednom rješavanju upravne stvari na temelju odredbe članka 50. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku jer je na temelju službene evidencije, odnosno upisnika utvrđeno da tijelo ne izrađuje informacije na način koji je to tužitelj tražio. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U očitovanju na odgovor tuženika tužitelj se poziva na stajališta suda Europske unije izraženo u presudi C-491/15 od 11. siječnja 2017. te presudu UsII-1/16.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prvenstveno treba reći da se u predmetnoj upravnoj stvari radi o prijedlogu tužitelja za obnovu upravnog postupka okončanog rješenjem tuženika od 9. lipnja 2017. kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Šibeniku od 22. ožujka 2017., a koji prijedlog se temelji na odredbi članka 123. stavak 1. točka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.). Navedenom odredbom članka 123. stavak 1. točka 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili se stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku, a točkom 5. istog članka Zakona je propisano da se obnova postupka može pokrenuti ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Nadalje, člankom 126. stavak 1. istog Zakona, propisano je da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka je dužno ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Prema ocjeni ovog Suda, pravilan je zaključak tuženika da tužitelj u konkretnom slučaju nije naveo koje bi to nove činjenice ili dokazi da su bili upotrijebljeni u postupku mogli dovesti do drugačijeg rješenja ove upravne stvari da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku. Također, pravilno tuženik zaključuje da to što je u drugom predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama izvršio uvid u način vođenja podataka drugog tijela javne vlasti nema značenje provođenja ispitnog postupka u smislu odredbe članka 51. navedenog Zakona niti izvođenja dokaza radi utvrđivanja činjeničnog stanja u smislu odredbe članka 58. stavak 1. toga Zakona u kojem slučaju bi tužitelj trebao imati na raspolaganju zakonom propisana procesna jamstva na koja se poziva u tužbi.

Stoga nije bilo osnova za obnovu postupka pozivom na odredbu članka 123. stavak 1. točka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku jer tužitelj okolnostima na kojima se prijedlog temelji nije učinio vjerojatnim.

Također prema ocjeni ovoga Suda postupak obnove proveden je sukladno mjerodavnim propisima općeg postupovnog propisa citiranim obrazloženjem osporenog rješenja, dani su valjani razlozi za odbacivanje prijedloga tužitelja uz obrazloženje sukladno odredbi članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava, to je Sud riješio spor bez

rasprave.

Osim toga prijedlog tužitelja za spajanje ovog postupka s postupkom koji se vodi povodom podnesene tužbe ovom Sudu protiv rješenja tuženika od 9. lipnja 2017. nije osnovan.

Ovo stoga jer se sukladno odredbi članka 3. stavak 1. točka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) upravni spor vodi protiv pojedinačne odluke (upravnog akta), pa se stoga jednom tužbom u upravnom sporu može pobijati i jedan upravni akt.

Imajući u vidu sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima donijeti odluku kao u izreci.

U Zagrebu 27. rujna 2017.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.